

[Carsten Raft.]

„På den anden side var det afgørende i denne sag jo at skaffe nogle penge.“

Og lidt efter (sp. 2182):

„Men jeg har haft den opfattelse — og det forstår jeg at udvalgets flertal også har haft — at når man ikke kunne komme den ene vej ud, så måtte man prøve en anden . . .“

Det er den minister, der har ansvaret for portoen her i landet, som — helt behjertet og sagligt — går ind for en særlig skat på en del af befolkningen. Nogen motivering for, at den er rigtig, har vi aldrig hørt. Ministeren omtaler, at det er en rationalisering, og det er ganske klart, at kunne man gøre alle priser og alle takster ens, ville det være en vældig rationalisering. Men det ville være en lidt radikal foranstaltning, tror jeg, som vi næppe kunne gå med til.

Selve hovedsagen, at den ydelse, der gives ude på landet, er langt større end den, der gives i byerne, står uanfægtet. Den højt-ærede minister talte om noget, det ærede medlem hr. Tholstrup har sagt, men dette drejer sig jo om sorteringen. Derimod står den påstand uanfægtet, at på landet afleverer et postbud måske et brev hvert 5. minut, men i København afleverer han hundreder i timen. Og yderligere gør jeg opmærksom på, at mange firmaer selv afhenter millioner af breve, de udbringes slet ikke af postvæsenet, det er det nemmeste for firmaerne. Det er dog i hvert fald en billig „udbringning“. En forretningsmæssig motivering for at etablere landsporto over hele landet eksisterer ikke. Den ydelse, der gives borgerne, er langt, langt ringere i hovedstaden og i de større byer, end den er på landet, og det er derfor en særlig beskatning af de store byers befolkning, der her finder sted.

Det er jo almindeligt på breve at anbringe et lille agitationsmærke. Meningen hermed er vel nok dels at skaffe lidt penge ind, men dels også at gøre brevenes modtagere opmærksom på et bestemt forhold. Jeg tror, det ekstra fem øres frimærke, som befolkningen i de store byer nu skal til at sætte på deres breve, vil være dem en lille påmindelse om, hvordan de store byers befolkning behandles af folketingets flertal.

Holger Eriksen: Jeg skal overhovedet ikke beskæftige mig med lovforslagets saglige indhold. Dels blev det behandlet indgående ved anden behandling, dels er jeg hverken ordfører for udvalget eller for mit parti. Men i anledning af de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Rager fremsatte vedrørende behandlingen af lovforslaget i udvalget, bliver jeg nødt til at sige et par ord.

Det ærede medlem hr. Rager er meget utilfreds med, at lovforslaget har fået en affattelse, som han ikke synes om. Det er han naturligvis i sin gode ret til. Hvis man kommer i mindretal i dette høje ting, er der i og for sig ikke noget at sige til, at man enten bliver ked af det eller eventuelt rasende over det — det afhænger fuldstændig af, hvordan ens temperament er — men det giver ingen begrundelse for at rette et overfald mod selve udvalgsarbejdet og karakterisere det som overfladisk og ligegyldigt.

Udvalget har holdt et meget stort antal møder, og det har behandlet de forskellige problemer, der har været forelagt det, meget indgående. Hvad angår den meget omtalte henvendelse fra overborgmesteren, har det ærede medlem i dag modereret sine udtalelser til en beklagelse af, at jeg ikke på nogen særlig indtrængende måde har forelagt denne henvendelse. Jeg må vel selv have lov til at bestemme, om jeg vil gøre det indtrængende. Hvis jeg, der dog bor i en relativ stor købstad, har den opfattelse, at det er rimeligt at indføre de samme forhold, som man har i de øvrige skandinaviske lande, og ophæve lokalportoen, kan man vel ikke forlange, at jeg personlig indtrængende skal give udtryk for lige det modsatte standpunkt.

Mellem anden og tredje behandling har vi fulgt den samme fremgangsmåde, som man følger i alle udvalg, og som er i nøje overensstemmelse med forretningsordenens ord og ånd. Vi forelagde sagen til ny behandling; der er ikke fremkommet nogen som helst nye synspunkter; alle de udvalgsmedlemmer, der var til stede, havde den opfattelse, at lovforslaget måtte vedtages uforandret. Er der da nogen, der kan forlange, at vi skal begynde forfra på den diskussion, som vi har ført gennem så lang